ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vobrovou v právní věci

žalobkyně:	**Svoboda a přímá demokracie (SPD),** IČ 04134940, sídlem Rytířská 410/6, 110 00 Praha 1,
	zastoupená JUDr. Petrem Přikrylem, advokátem, sídlem Poděbradovo nám. 1371/8 a, 796 01 Prostějov
proti	
žalovanému:	**[Jméno a Příjmení]** nar. xxx, bytem xxx xxx
	zastoupený Mgr. Filipem Hajným, advokátem sídlem Rubešova 83/10, 120 00 Praha 2

o ochranu pověsti právnické osoby

takto:

I. **Zamítá se žaloba** s tím, aby byla žalovanému uložena povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku zveřejnit na sociálních sítích X na uživatelském účtu xxx, na sociální síti Facebook uživatelském účtu [Jméno a Příjmení], na sociální síti Instagram uživatelském účtu xxx omluvu ve znění:

Já, [Jméno a Příjmení] se tímto omlouvám politickému hnutí SPD za zásah do jeho dobré pověsti tím, že jsem jej dne xxx v pořadu xxx) televize CNN Prima News označil výrokem, že „SPD je pátou kolonou Ruska v České republice“.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 12 342 Kč, k rukám právního zástupce žalovaného Mgr. Filipa Hajného, do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou zdejšímu soudu dne 29. 7. 2024 se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalovanému zveřejnit na sociálních sítích X na uživatelském účtu xxx, na sociální síti Facebook uživatelském účtu [Jméno a Příjmení], na sociální síti Instagram uživatelském účtu xxx ve výroku uvedenou omluvu. Svůj návrh odůvodnila tím, že žalovaný se uvedeným výrokem dopustil zásahu do její dobré pověsti, neboť uvedený výrok žalovaného je i s ohledem na dnešní situaci na Ukrajině více než závažný. Žalovaný pravdivost svých tvrzení nijak neprokázal, svým jednáním chtěl poškodit dobrou pověst žalobkyně, ač si jako poslanec Evropského parlamentu a předseda Evropské pirátské strany musel být vědom následků svého jednání. Tvrzení žalovaného přitom nebyla kritikou či hodnotícím soudem, ale jednalo se o nepravdivá tvrzení, která zasahují do pověsti žalobkyně a jsou tedy nepřípustná. Žalovaný se na adresu žalobkyně již v minulosti vyjadřoval na hraně zákona, sám si uvědomuje vliv médií, přesto tyto výroky pronáší veřejně v rámci televizního vysílání.

2. Žalovaný se žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že žalobkyni dle judikatury Nejvyššího soudu nesvědčí právo na odčinění údajné nemajetkové újmy způsobené jí tvrzeným neoprávněným zásahem do její pověsti. Navíc výrok, který žalobkyně napadá, je hodnotícím soudem učiněným na pravdivém základě. Veřejná prezentace napadeného výroku byla přiměřená, cílem žalovaného nebylo hanobení či zneuctění žalobkyně, ale kritika jejích politických představitelů. Představitelé žalobkyně se aktivně stýkají s osobami spojenými s ruským vládnoucím režimem, organizují s nimi různé události a šíří v Česku narativy podporující ruský vládnoucí režim. Výrok žalovaného je tedy založen na pravdivém základě a je proto přípustný.

3. Při ústním jednání dne 27. 11. 2024 zástupce žalovaný učinil nesporným, že dne xxx v pořadu xxx) televize CNN Prima News žalovaný uvedl: „Rusko platí pátou kolonu. V Evropské unii se jmenuje Identita a demokracie, v České republice se jmenuje SPD.“

4. Soud ve věci neprováděl žádné dokazování, a to s ohledem na následující právní názor, který ve věci zaujal.

5. Podle § 135 odst. 1 Občanského zákoníku právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

6. Podle § 135 odst. 2 Občanského zákoníku stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

7. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 23 Cdo 327/2021 ze samotné skutečnosti, že fyzickým osobám je podle § 2956 a násl. o. z. zákonem přiznáno právo na odčinění nemajetkové újmy způsobené zásahem do jejich přirozených práv (chráněných absolutním

osobnostním právem podle ustanovení první části občanského zákoníku), není důvod dovozovat, že by zákonodárcem zároveň bylo (resp. muselo být) přiznáno právo na náhradu nemajetkové újmy rovněž osobám právnickým v souvislosti se zásahem do jejich (oproti absolutnímu osobnostnímu právu fyzických osob povahově odlišného) práva na ochranu pověsti. Proto dovolací soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že situace, kdy zákonodárce nezahrnul neoprávněný zásah do pověsti právnické osoby do okruhu zvlášť stanovených případů, se kterými zákon spojuje právo na odčinění nemajetkové újmy ve smyslu § 2894 odst. 2 o. z., nepředstavuje tzv. otevřenou nepravou (teleologickou) mezeru v právu. Je tomu tak proto, že zde není takové zákonné ustanovení, u něhož by ze skutkové podstaty popsané v jeho hypotéze vyplýval takový následek stanovený v jeho dispozici, jenž by se měl vzhledem k teleologii tohoto ustanovení vztahovat (vzhledem k hodnotám a principům, na nichž je založen právní řád) i na deliktní závazek odčinění nemajetkové újmy právnické osoby v důsledku neoprávněného zásahu do její pověsti. Proto lze na základě shora uvedených východisek uzavřít, že podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2014 nemá právnická osoba právo na odčinění nemajetkové újmy způsobené (samotným) neoprávněným zásahem do své pověsti podle § 135 odst. 2 o. z.

8. Soud předně konstatuje, že mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaný výrok, který je předmětem požadované omluvy, v televizním vysílání televize CNN Prima News dne xxx pronesl. Skutečnostmi, zda uvedeným výrokem došlo k zásahu do dobré pověsti žalobkyně, se však soud nezabýval, a to zejména s ohledem na shora citovaný rozsudek Nejvyššího soudu. Žalobkyně žalobou požadovala za výrok pronesený žalovaným zadostiučinění ve formě omluvy na sociálních sítích žalovaného. Svého nároku se domáhala z titulu zásahu do dobré pověsti právnické osoby dle § 135 o. z. Omluva je přitom formou zadostiučinění, na které však žalobkyně jako právnická osoba nemá právní nárok, neboť tento nárok z ustanovení § 135 odst. 2 o. z. nevyplývá (viz shora citovaný rozsudek NS). Žaloba by proto nemohla být úspěšná ani v případě, že by žalobkyně zásah do své pověsti prokázala, soud proto považoval provádění jakéhokoli dokazování za dané situace za nadbytečné.

9. Z uvedených důvodů soud rozhodl tak, že žalobu zamítl.

10. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaný byl ve věci plně úspěšný a náleží mu proto náhrada nákladů řízení. Náklady žalovaného tvoří náklady za právní zastoupení dle § 9 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., Advokátní tarif za 3 úkony právní služby á 3 100 Kč (převzetí a příprava, vyjádření k žalobě, účast na jednání), 3 režijní paušály á 300 Kč a 21 % DPH z této odměny. Celkem tak náklady žalovaného činí 12 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovena tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný požádat o výkon rozhodnutí, resp. nařízení exekuce.

V Praze dne 27. listopadu 2024

Mgr. Lucie Vobrová, v.r.
předsedkyně senátu